

til Ejendomsskyld end de, der blev bygget før Højkonjunkturen. Dette Forhold har sin ganske naturlige Aarsag. De ældre Huses Ejere har f. Eks. ingen Interesse i at faa Brandassurancesummen forhøjet; der er jo ingen særlig Brandfare for frit beliggende Stenhuse. Og da Ejendomsskylden jo bl. a. fastsættes under Hensyn til Brandassurancen, har de, naar Assurancebeløbet ikke er forhøjet, et Grundlag, paa hvilket de kan modarbejde en Forhøjelse af Ejendomsskylden. Da de ofte tillige kan paavise, at Huslejen i Ejendommen ikke er steget, i hvert Fald ikke steget til det dobbelte eller tredobbelte, hvilket vilde svare til Husenes virkelige, nuværende Værdi, kan de ogsaa paa dette Grundlag modstaa Vurderingsmændenes Krav om at faa Ejendomsskylden forhøjet til et Beløb, der i synderlig Grad overstiger den oprindelige Byggepris. For Ejerne af de nye Huse stiller Forholdet sig derimod anderledes. De er nødsaget til, naar de har bygget et Hus, at faa det assureret til et Beløb, der svarer omtrent til Opførelsesomkostningerne. Det er de bl. a. af den Grund, at Størrelsen af de Laan, de skal have som første og anden Prioritet, vil i nogen Grad være afhængig af, hvor højt Huset er assureret, og da, som sagt, Ejendomsskylden fastsættes bl. a. under Hensyn til Assurancebeløbets Størrelse, bliver Ejendomsskylden paa den Maade højere end ellers, og Ejerne bliver nødsaget til at svare betydelig højere Skatter og Afgifter paa forskellige Omraader.

En Mængde Mennesker rundt omkring, i alt Fald i Købstæderne, har i de senere Aar bygget Huse under disse Højkonjunkturer. Hvem er nu Ejerne af disse Huse? Det er Middelstandsfolk, velstillede Arbejdere, jævne Mennesker, der ved Flid og Sparsommelighed har samlet den lille Kapital, de nu har anbragt i Huset og desværre i mange Tilfælde tabt derved, at de har bygget deres Hus paa en Tid og under Forhold, hvor de har gjort Samfundet en Tjeneste ved det, idet de har bidraget til at mindske baade Bolignøden og Arbejdsløsheden. Man maa ogsaa erindre, at de i nogen Grad er blevet lokket af det offentlige til at bygge ved de Love, der er vedtaget om Adgang til Laan af Statsboligfonden o. s. v. For alle saadanne vil den Skattelettelse, som anvises i § 3, 3die Stykke, betyde overordentlig meget, og det er Folk, som virkelig fortjener den Skattelettelse.

Jeg skal nævne et andet Eksempel fra min Hjemby. Det drejer sig om en ret stor Byggegrund, som ligger i en Sidegade, og som Ejeren har haft i nogle Aar og har

købt til ret billig Pris. Den er senere steget i Værdi, bl. a. derved, at Gaden omtrent er blevet bebygget. Paa Grund heraf maa han altsaa nu svare Ejendomsskyld og vil, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, komme til at svare en noget højere Grundskyld end tidligere, hvad jeg for øvrigt finder ret og rimeligt til Trods for, at Grundens Ejer er mig selv. Hvis nu Grundens Ejer byggede et Hus paa Grunden, et Hus med f. Eks. 6—8 To- eller Tre-værelsers Lejligheder, hvad Grunden er stor nok til, vilde han derved gavne Samfundet paa to Maader. Han vilde aflaste Arbejdsløsheden og mindske Bolignøden, og begge Dele lider man under i den paagældende Kommune; og hvorledes vilde da Samfundet lønne ham for disse, om jeg saa maa sige, gode Gerninger, den samfundsgavnige Foranstaltning, han derved har udført? Samfundet vil lønne ham ved at give ham et betydeligt Skattepaalæg. Ja, kan man saa sige, men naar han bygger et Hus med 6—8 Lejligheder, bebor han det jo ikke alene, saa kan han lægge Skattepaalæget over paa Lejerne. Men Bygherrens Risiko bliver dog større, fordi Lejen jo skal være større, og naar saa Priserne falder, har han kun Udsigt til Tab.

For øvrigt maa jeg sige, at en Skat paa Huslejen er i Virkeligheden en Beskatning af den allerværste Art. Husly, Bolig er dog Familiens mest elementære Fornødenhed. Man hævder, at Hjemmene er Samfundets Grundpille, men hvis saa er, er det urimeligt at beskatte Boligen, Hjemmet. Det forekommer mig, at den højtrædede Indenrigsminister har fuldstændig Ret, naar han siger, at det at beskatte Husly er ikke synderlig mindre galt end at lægge Skat paa f. Eks. Rugbrød. Skat paa Nybygninger bidrager til at forøge Arbejdsløsheden og Bolignøden, og det paa et Tidspunkt, da der er mange Tusinde arbejdsløse, og da der er en saadan Bolignød, at Tusinder af Familier bor i Lysthuse og Skure, hvor man ser, at de offentlige Myndigheder — saaledes som Tilfældet er i Kommunerne i Københavns Omegn — ligefrem holder Klappjagt paa disse Mennesker.

Det forekommer derfor mig, at en Skat paa Nybygning af Beboelseslejligheder er samfundsmæssigt set ganske uforsvarlig. Jeg vil derfor alvorligt haabe, at den Bebudelse af Nedstemning af den omtalte Bestemmelse, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinholt fremsatte, ikke vil blive til Virkelighed. Hvis man er utilfreds med Bestemmelsen i dens nuværende Form, kan